

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.5/2014/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év november 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt **I. rendű vádlott és társa** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. november 19. napján kihirdetett Kb.I.9/2012/26. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I. rendű vádlott cselekményét hivatali vesztegetés elfogadása büntettének (Btk.294. § (1) bekezdés) **minősíti**.

I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 (kettő) évi börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást lefokozásra,

III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 1 (egy) évi börtönbüntetésre **enyhíti**.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását **I. rendű vádlott** tekintetében 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

I. rendű vádlottnál a 2011. január 27. napjától 2011. május 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt - végrehajtás elrendelése esetére - a szabadságvesztés tartamába beszámítja.

III. rendű vádlott esetében a 2011. február 8. napjától 2011. május 11. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be a szabadságvesztés tartamába.

I. rendű vádlottnál a szabadságvesztés elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I. rendű és III. rendű vádlott** tekintetében helybenhagyja azzal, hogy: **III. rendű vádlott** ... napján született, anyja neve ..., lakóhelye pedig helyesen ...

Indokolás:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. november 19. napján kihirdetett Kb.I.9/2012/26. számú ítéletével I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés aa./ és ac./ pontjai szerint minősülő hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, ezért 3 évi börtönbüntetésre, 3 évi közügyektől eltiltásra, és 40 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 100.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Annak megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, és a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztásának esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította, és úgy rendelkezett, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő nap. III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetében, ezért 2 évi börtönbüntetésre, és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. A Szekszárdi Városi Bíróság 45.Bk.3/2008/2. számú ítéletével kiszabott és végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett 3 hónap börtönbüntetés végrehajtását elrendelte. Úgy rendelkezett, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő nap. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság rendelkezett még az eljárás során legfoglalt tárgyakról, továbbá az I. és III.r. vádlottat külön-külön kötelezte 4.040 forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 327.430 forint költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. vádlott és védője enyhítésért fellebbeztek. A III.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítés érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.28/2012/4. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg. A rendelkezésre álló iratok alapján helyesbítse az I.r. vádlott szolgálati viszonyának kezdetét, az ítélet személyi körülmények részében, valamint egészítse ki a vádlott két korábbi elítélésével. Kifejtette továbbá, hogy az I.r. vádlott részéről kötelesség megszegésére nem került sor, a mobiltelefonokat nem vitte be a büntetés-végrehajtási intézetbe, így cselekménye csupán az előny ígéretének elfogadásában áll, ezért a bűncselekmény a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző vesztegetés elfogadása büntetteként minősül. Indítványozta továbbá a közügyektől eltiltást mindkét vádlott esetében mellékbüntetésként kiszabottnak feltüntetni, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Utalt továbbá arra, hogy a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján az elbírálás idején hatályos Btk. alkalmazása helyes volt, mert a feltételes szabadságra vonatkozó kedvezőbb szabály miatt az előnyösebb a vádlottakra nézve.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében egyetértett a másodfokú ügyészség által megállapítani indítványozott minősítéssel. Utalt arra, hogy védenca az elmúlt időben a civil társadalomba beilleszkedett. Az enyhébb jogi minősítésre figyelemmel azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva védencével szemben próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki.

A III.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsődlegesen felmentésre, másodsorban enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint nem lehet egyértelműen arra következtetni, hogy a III.r. vádlottnak tudnia kellett, hogy az I.r. vádlott hivatalos személy. A lehallgatási jelentések alapján is csak közvetett módon lehet erre következtetni, és egyébként sem tudhatta a III.r. vádlott, hogy az I.r. épp hivatalos minőségében jár el. Ezért elsődlegesen védenca felmentését kérte. Másodsorban alacsonyabb tartamú börtönbüntetés kiszabására tett indítványt, utalva arra, hogy a III.r. vádlott kiskorú gyermeket nevel.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője a másodfokú ügyészi átiratban írt indítványt tartotta fenn. Utalt továbbá arra, hogy a III.r. vádlott felmentésre irányuló fellebbezés mérlegelést támad, ezért az nem vezethet eredményre. Indítványt tett továbbá arra, hogy a másodfokú bíróság helyesbítse a III.r. vádlottnak az elsőfokú ítéletben írt személyes adatait. Az I.r. vádlott tekintetében 100.000 forint vagyonek Kobzása is tett indítványt, figyelemmel arra, hogy az ígért vagyoni előny tárgyát is el kell kobozni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított mértékű szabadságvesztés mindkét vádlott tekintetében törvényes, ezért indokolatlan az enyhítés.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy megbánta a bűncselekmény elkövetését, és kérte a kiszabott büntetés próbaidőre történő felfüggesztését.

A III.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az I. és III.r. vádlottak, valamint védőik által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján.

A III.r. vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során megsértette a Be. 278. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, mivel az ügynek a bíróságra érkezésétől a kitűzésig több mint másfél év telt el. Az egyéb eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította

meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson beismerte a bűncselekmény elkövetését. Vallomásai terhelőek voltak a III.r. vádlottra nézve is. A III.r. vádlott a nyomozás során, illetve a tárgyaláson is ténybeli beismerő vallomást tett, azonban bűnösségét vitatta, védekezést terjesztett elő, amelyben arra hivatkozott, hogy nem tudott arról, hogy kinek ad át mobiltelefont, nem tudta, hogy annak mi lett a sorsa, nem tudott az I. és II.r. vádlottak közötti megállapodásról, mely szerint az I.r. vádlott mint bv. őr a fogvatartott II.r. vádlottnak juttatná el a mobiltelefonokat. Az eljárás során elhunyt II.r. vádlott vallomását az elsőfokú bíróság felolvasással tette a bizonyítás anyagává. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a III.r. vádlott védekezésével szemben a tényállást az I.r. vádlott teljes és a III.r. vádlott bűnösségére is kiterjedő vallomása, a tárgyaláson ismertetett okirati bizonyítékok, azok közül is elsősorban a tárgyalás során ismertetésre került titkos adatszerzés során beszerzett telefonbeszélgetésekről készült hangfelvételek, illetve azokról készült iratok alapján állapította meg. A törvényszék katonai tanácsa ítélete 5. oldal 2. bekezdésétől a 7. oldal 2. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a III.r. vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az I.r. vádlott személyi körülményei kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorulnak. Ezért a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján, a rendelkezésre álló iratok tartalmára figyelemmel az I.r. vádlott szolgálati viszonyának kezdetét 2001. szeptember 01-re helyesbíti. A személyi körülményeit pedig annyiban egészíti ki, hogy a Paksi Városi Bíróság a 2006. augusztus 04-én jogerőre emelkedett 7.Bk.72/2006/2. számú végzésével ittas járművezetés vétsége miatt 250 napi tétel, napi tételenként 200 forint, összesen 50.000 forint pénzbüntetésre, és 1 évi és 3 hónapi közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Továbbá a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2005. július 14. napján jogerőre emelkedett Kb.I.138/2005/5. számú ítéletével szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt 54.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a III.r. vádlott és védője új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú bíróság által helyesbített, illetve kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás átmérlegelésére, és ezen keresztül a III.r. vádlott felmentésére irányuló vádlotti és védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az I.r. vádlott bűncselekménye jogi minősítésének megváltoztatására irányuló másodfokú ügyészi indítvány alapos.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, tévedett azonban az I.r. vádlott bűncselekménye jogi minősítése tekintetében. A Budapesti Katonai Ügyészség a B.XI.1751/2010. számú vádiratában az I.r. vádlottat a Btk. 250. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan, hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntettével, míg a III.r. vádlottat a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő bűnsegédként, folytatólagosan, kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette elkövetésével vádolta. Az elsőfokú katonai tanács az elsőfokú tárgyaláson elhangzott ügyészi perbeszédnek megfelelően a Btk. 2. § (2) bekezdésének alkalmazásával az elbíráláskori büntető törvény alapján az I.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés aa./ és ac./ pontjai szerint minősülő hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntettében, míg a III.r. vádlottat a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettében mondta ki bűnösnek. Az I.r. vádlott terhére megállapított bűncselekményt az a hivatalos személy követi el, aki működésével kapcsolatban előnyt kér, az előnyt, vagy ennek ígéretét elfogadja, illetve a reá tekintettel harmadik személynek adott, vagy ígért előny kérőjével, vagy elfogadójával egyetért, ha az előnyért a hivatali kötelességét megszegi, vagy a hivatali helyzetével egyébként visszaél. Az elsőfokú bíróság által helyesen rögzített történeti tényállás szerint az I.r. vádlott a II.r. vádlottól az előny ígéretét elfogadta, de ténylegesen pénz átadásra nem került sor, mert a vádlott a hivatali kötelességét nem szegte meg, a hivatali helyzetével egyébként nem élt vissza, ugyanis a II.r. vádlott ismerősétől, a III.r. vádlottól átvett mobiltelefonokat nem vitte be a büntetés-végrehajtási intézetbe. Ezért az ítéltábla katonai tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és I.r. vádlott cselekményét a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősítette. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor III.r. vádlott cselekményét a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetteként minősítette. A III.r. vádlott cselekményével kapcsolatban a másodfokú katonai tanács osztotta a törvényszék ítélete 7. oldal utolsó bekezdésében, valamint a 8. oldal első két bekezdésében kifejtett jogi álláspontot. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az I. és III.r. vádlott tekintetében egyaránt a Btk. 2. § (2) bekezdése alkalmazásával az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az mindkét vádlott tekintetében az enyhébbnek tekintendő.

Az I.r. vádlott és védője, valamint a III.r. vádlott és védője által enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések alaposak.

Az elsőfokú katonai tanács mindkét vádlott esetében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket,

melyek kiegészítendőek még az elsőfokú ítélet meghozatala óta bekövetkezett további időmúlással. Figyelemmel a másodfokú bíróság által alkalmazott enyhébb jogi minősítésre, a bekövetkezett időmúlás mellett, valamint az I.r. vádlott szolgálati viszonyának megszűnésére is figyelemmel, már nem indokolt vele szemben az elsőfokú ítéletben tartamú végrehajtandó börtönbüntetés kiszabása. Ezért a másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 évi börtönbüntetésre enyhítette, és annak végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésének alkalmazásával. Figyelemmel arra, hogy ezen vádlott tekintetében a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésével a közügyektől eltiltás büntetés törvényi feltétele már nem áll fenn, de nem kétséges, hogy a súlyos korrupciós bűncselekmény elkövetésével a rendfokozat viselésére méltatlanná vált, ezért a másodfokú bíróság a közügyektől eltiltást lefokozásra enyhítette. A másodfokú bíróság a III.r. vádlott tekintetében is értékelte az időmúlást, mint további enyhítő körülményt, és a korrupciós bűncselekményt csak bűnsegédként elkövető vádlottal szemben a szabadságvesztést 1 évi börtönbüntetésre enyhítette. Esetében a próbaidő alatti elkövetésre figyelemmel a börtönbüntetés próbaidőre történő felfüggesztésére nem volt lehetőség, illetve törvényes a korábbi, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése is. A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa indokoltan alkalmazott az I.r. vádlottal szemben pénzbüntetést, és a vádlott személyi körülményeire figyelemmel törvényesen engedélyezett részletfizetést. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezek a megváltoztatott büntetések is megfelelően szolgálják mindkét vádlott tekintetében a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítélete mind az I., mind a III.r. vádlott vonatkozásában tévesen tartalmazza az előzetes fogvatartás beszámítását. Ezért a másodfokú bíróság a beszerzett szabadulási értesítők alapján az I.r. vádlott esetében a 2011. január 27. napjától 2011. május 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számította be végrehajtás elrendelése esetére a szabadságvesztés tartamába. A III.r. vádlott esetében a 2011. február 08. napjától 2011. május 11. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számította be.

A szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére figyelemmel a másodfokú bíróság az I.r. vádlottnál a szabadságvesztés elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései az I. és III.r. vádlottaknál törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében a III.r. vádlott személyi adatait helyesbítette, mert azokat az elsőfokú ítélet rendelkező része tévesen rögzítette.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. november 19.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Szabó Krisztián hb. őrnagy s.k. szavazó bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete I.r. vádlott és III.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és az I.r. vádlott szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

, 2014. november 19.

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke**